

er, om en lav rente, sådan som ministeren vil foregøgle, altid er af det gode, eller om rentevåbenet har været brugt i en situation, bl.a. i Irland, til at undgå en overophedning af økonomien.

Sagen er vel, at det at have forskellige renteniveauer som udgangspunkt jo ikke er af det onde. Det er jo et spørgsmål om, at det er et redskab, der sikrer, at man kommer stabilt igennem en økonomisk vækstperiode, f.eks. som i Irland – det burde ministeren jo bare kunne anerkende – og at der derfor har været forskellige holdninger til, hvordan renten skulle bevæge sig. Det er nok ikke irerne, der har sat dagsordenen, når det gælder, hvordan det som et lille land skulle gå i eurosamarbejdet, men det vil økonomiministeren ikke anerkende, for det føler ministeren nok vil være utaktisk i forhold til afstemningen den 28. september.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg bliver simpelt hen nødt til at anmode ministeren om endnu en gang at besvare spørgsmålet, for ministeren har ikke besvaret det stillede spørgsmål.

Derfor bliver jeg nødt til at spørge ministeren: Er der eksempler på, at de små lande, f.eks. Irland, har haft konkret indflydelse i Centralbanken? Er der eksempler på, at de har forsøgt at få indflydelse, men er blevet afvist? Eller ved den danske regering simpelt hen ikke noget om det? Det er jo også en mulighed.

Hvis det sidste er tilfældet, og det tyder ministerens svar jo sådan set temmelig meget på, var det så ikke en idé, at man undersøgte sagen, for regeringen rejser jo rundt og ministeren rejser jo også selv rundt og siger, at vi skal med ved bordet, for så får vi indflydelse. Den påstand står jo nu tilbage uden gnist af begrundelse og dokumentation, men o.k., det er regeringens valg: Man kan rejse rundt og sige noget, som man i virkeligheden ikke ved noget om. Men ville det ikke være klogere, hvis ministeren nu gav tilsagn om at sørge for, at det her spørgsmål blev besvaret?

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Jeg kan oplyse hr. Frank Dahlgaard om, at den situation, der refereres til i en avis, hvor den irske repræsentant skulle have kritiseret en beslutning i Den Europæiske Centralbank, har ikke været drøftet i det ministerråd, jeg sidder i.

Jeg kan ikke vide, om det har været drøftet i det, der hedder Euro-11, hvor eurolandenes ministre mødes, af den gode grund, at jeg som bekendt ikke deltager i de møder, og fordi der ikke gives referater af den karakter fra de møder.

Men med hensyn til det ræsonnement, som hr. Frank Dahlgaard gør rede for, at Irland kunne have brug for en højere rente for at undgå overophedning, vil jeg lige gøre opmærksom på, at inden Irland blev medlem af den fælles valuta, euroen, var Irland med i EMS'en og underlagt de samme regelsæt som Danmark var og i virkeligheden er.

Danmark bruger jo heller ikke renten til at undgå overophedning. Vi bruger finanspolitikken, og det har vi gjort, siden Poul Schlüter og Henning Christophersen vedtog, at der skulle være fastkurspolitik. Et eksempel på det er pinsepakken, som vi jo brugte for at undgå en overophedning og til at lave nogle strukturforbedringer i sommeren 1998, og den måde har Irland selvfølgelig også håndteret den type problemer på, hvis man har fundet det nødvendigt.

Til hr. Thulesen Dahl: Lav rente er positivt i beskæftigelsehenseende, og det er ikke meningen, at politikerne skal bruge rentevåbenet, og det har det ikke været i al den tid, hvor vi har haft valutasarbejdet i EMS'en, som er den seneste valutaaftale og -system, vi har haft inden den fælles valuta.

Man kan udmærket have forskellige renteniveauer og løse det problem via finanspolitikken, som Danmark har gjort.

Det har vi jo gjort fint, med gode resultater, og det berømmes endda af de partier, som har stemt imod alle de reformer, regeringen har gennemført for at få en så høj, beskæftigelsesstabil udvikling, som vi har nu. Men som sagt: Irland har været med i EMS-samarbejdet ligesom Danmark og har heller ikke tidligere brugt rentevåbenet til den slags ting.

Til hr. Keld Albrechtsen vil jeg sige, at det er meget, at hr. Keld Albrechtsen opfordrer ministeren til at gå imod Traktatens bestemmelser om, at der er et styrelsesråd, som Danmark ikke har adgang til, og at jeg skal kræve af styrelsesrådet, at det aflægger detaljerede referater af, hvad der foregår, og hvad der bliver sagt. Det er ikke muligt, hvis man skal overholde regelsættet, og det vil jeg foretrække at man gør.

Hermed sluttede spørgsmålet.